

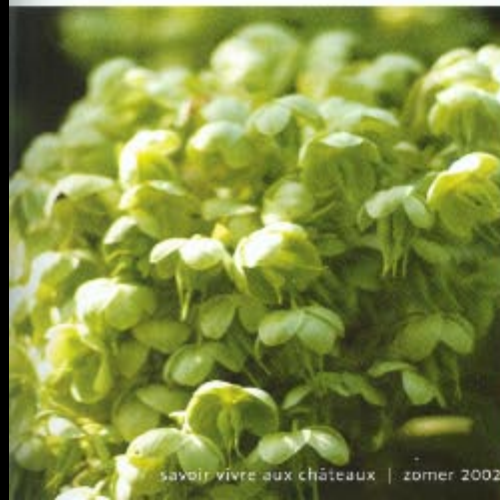
den. We doen nooit iets weg. Mindere planten bestaan niet. Als je ze maar op de goede plek zet.' Voor zichzelf hebben Jef en Jeanny Notermans elke tuinkamer benoemd of van een nummer voorzien en van daaruit precies gedocumenteerd waar elke plant staat. Hun zoon werkt dat dan verder op de computer uit. 'Eigenlijk willen we ook de herkomst van al onze planten vastleggen.' Wat opvalt aan het Fancrever Höfke, is dat alle planten, tot de allergrootste toe, er kaarsrecht bijstaan. Alsof permanente windstilte het Nederlandse klimaat kenmerkt. Het geheim schuilt direct onder de bladeren en vroeg in het seizoen nog ruim daarboven: de perken staan vol met roosters en stokken, waardoor iedere loot op de vereiste steun kan rekenen om trots en vol te kunnen bloeien in alle soorten weer en wind.

Het plaatst de bezoeker voor verrassingen, zoals ook elke tuinkamer dat doet. Tot aan het moment van betreden koesteren die hun geheim achter hun hoge haag. Dan ineens openbaart zich na de 'cello' een tuin naast de centrale schuur waarin tal van experimenten en hoekjes; vervolgens een kruidentuin, een moerastuintje, een boomgaard en een tuin waarin inmiddels de stokrozen een dominante rol spelen en het centrum wordt opgeluisterd door een fraai gesneden buxussalmiak. Alle kamers als geregen aan de sateh-pen van een schitterende zicht-as van noord naar zuid. Opvallend is de onderlinge harmonie. Hun verschillende geheimen ten spijt, gaan de tuinkamers logisch in elkaar over. Elk ervan verspreidt een eigen sereniteit, een eigen sfeer. Verbindende elementen zijn er legio, zoals nogal wat uit mer-

gel gesneden vazen en ornamenten. Een extra hobby van de heer des huizes, waaruit intussen een heel handeltje is ontstaan in de garage naast het huis. Welkom om het financiële reilen en zeilen van het Fancrever Höfke te kunnen volhouden. Ook Jeanny blijkt er een aanvullende creativiteit op na te houden. Als een ware fijnschilder die zo uit de Gouden Eeuw kon zijn weggelopen, vervaardigt zij schilderijen. Van mensen, maar vooral van bloemen, planten en vruchten. Want daarom draait tenslotte alles in deze kleine ware hof. Het Fancrever Höfke is op afspraak te bezoeken. Telefoon: 043 - 601 56 63 of 06 - 53 96 69 14.

■ **Matthijs Smits***

*Matthijs Smits is redacteur bij Het Financieele Dagblad in Amsterdam.

Van aardappelveld tot Aardsparadijs

Hoeveel tuinliefhebbers in Nederland kunnen zich beroemen op metershoge hagen op hun domein, die ze eigenhandig hebben opgekweekt uit dat allerprilste stadium: het beukenootje? Jef en Jeanny Notermans-Vollers in IJzeren behoren tot dit zeldzame tuiniersras. Wie hun piepkleine straatje in hun al even piepkleine dorp inrijdt - IJzeren, bij Sibbe, is zo'n vlek op de kaart waarmee Zuid-Limburg bezaaid is - zal eerst nietsvermoedend zijn. Maar bij het ontwaren van een taxusleeuw en een buxustrommeltje vrijwel op het trottoir, zal direct het besef rijzen dat zich hier iets bijzon-

ders bevinden moet. Eenmaal in de achtertuin, ontvouwt zich aan de bezoeker een haast paradijselijke oase. Een tuin met de merkwaardige vorm van 12,5 meter breed en 110 meter lang. Dit is het Fancrever Höfke - de naam is ontleend aan een samentrekking, vertelt de vrouw des huizes: fantasie, creativiteit, verwezenlijking. In 1986 streken ze hier neer, na jaren wonen tegen de stad aan - Amby bij Maastricht - waar ze in de stoep voor het huis wat boompjes hadden geplant en er achter een plaatsje voor de kinderen was. 'Een en al steen om ons heen', zegt Jef Noter-

mans. In IJzeren, haar geboortedorp, bezat Jeanny al sinds 1967 een lap grond als erfstuk. Toen ze besloten om er een huis op te zetten, kon dat nog juist voordat het bestemmingsplan werd bijgesteld. Het perceel was langdurig verpacht geweest. 'Toen we hier kwamen, was alles woest. We hadden ook geen echt tuinplan, alleen een schuurtje met een haag dwars daarvoor. We hebben eerst aardappelen gepoot en boontjes gezaaid om de grond rijp te maken voor siergewassen. Daarna kwamen er Servische sparren op; die hebben er een jaar of acht gestaan. Na de eerste flinke wind - het kan hier behoorlijk te keer gaan, want we zitten boven op de berg - stonden ze allemaal krom; we hebben ze weer rechtgezet tot het bij een volgende storm opnieuw raak was. Bij een bezoek aan kasteel Groot-Buggenum zagen we hagen. Toen hebben we in één keer besloten om alle sparren te verwijderen en de tuin in kamers in te delen.'

Wie de tuin van bovenaf zou kunnen bekijken of vanuit de serre achter

het huis, valt op hoe de eerste kamer min of meer de vorm van een cello heeft. 'Eerst hadden we hier een gazon, maar dat vonden we veel te groot. We wilden bloemenborders en zijn toen met halve cirkels begonnen.' Het middendeel van deze eerste kamer bestaat echter nog steeds uit gazon (net als meer naar achteren gelegen kamers) en hoë. De kwaliteit van het gras is top; geen onkruidje te zien. 'Sportveldengras', zegt Jef.

Gaandeweg kreeg de tuin zijn uiteindelijke vorm. 'Elke vakantie hebben we een volgend stuk aangelegd. Vier, vijf jaar achtereen', verhaalt Jef. En Jeanny: 'Ik ben de gangmaakster bij de invulling. Dan zeg ik: dit is mooi en dat. En dat wil ik ook!' 'Maar', bezweren beiden, 'je moet nooit blijven veranderen als je de hoofdlijn eenmaal te pakken hebt. Alleen de beplanting zelf, dat gaat steeds door. Sommige planten gaan trouwens maar een beperkte tijd mee. In september of oktober lopen we een hele dag rond om precies te inventariseren wat verplaatst zou moeten wor-